

væsenets første Ingeniører] —, „der har beskæftiget sig meget med disse Havnesager paa Bornholm, gaar da ud paa, at Ingeniør Paullis Forslag bør fastholdes. Man mener ogsaa, at et saadant Havneforetagende, selv om det skulde koste noget mere, vil vise sig mere rentabelt for Havnen end det lille Forslag, det ærede Medlem stiller“. Det var jo egentlig ganske udmærket, naar blot disse Udtalelser kunde resultere i, at Staten virkelig ydede sin Medvirkning til det store Projekts Gennemførelse — hvis de blot skulde forstås som en Afvisning af det Forslag, Folketingsmanden havde stillet, kunde Allinge-Sandvig jo ingen Nytte have deraf —, thi det var man klar over, at det var bedre at faa det store Projekt gennemført end det lille. Jeg haaber nu, at den daværende Trafikministers Udtalelser maa forstås saaledes, at man var villig til at prøve, om der var Mulighed for at faa det store Projekt gennemført, og jeg glæder mig til, at det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) vil være mig behjælpelig med at vække Regeringens Interesse for denne Sag. Desuden oplyste Trafikministeren ved denne Lejlighed, at han havde forhandlet med Finansministeren om Sagen, men at de begge var enige om, at den var for lidet oplyst til, at man kunde stille Ændringsforslag. Men, sagde saa Trafikministeren beroligende: „Jeg vil til Sommer rejse til Bornholm og tage kyndige paa Vandbygningsvæsenets Omraade med for paa Stedet at besigtige Forholdene og forhandle med Havneautoriteterne derovre om, hvorledes man bedst og billigst og til størst Nytte for Havn og By kan løse dette Spørgsmaal“. Ordføreren for Finansudvalget udtalte, at han overhovedet ikke kunde give noget Tilsagn, og han anmodede Forslagsstilleren om at tage sit Ændringsforslag tilbage; han lovede dog, at Forslaget skulde blive prøvet i Finansudvalget; og jeg vil haabe, at dette Løfte er holdt.

Den daværende Trafikminister rejste virkelig til Bornholm for paa Stedet at undersøge Forholdene, og han havde sine sagkyndige paa Vandbygningsvæsenets Omraade med; jeg takker ham paa den Kommunes Vegne, hvis Sag jeg her taler, for Rejsen derover; og jeg vil som sagt haabe,

at Rejsens Resultat maa blive, at det ærede Medlem fra Frederikshavn nu vil medvirke til, at Allinge-Sandvig Kommune faar sine Forhold ordnet paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade. Den nuværende højtærede Minister for offentlige Arbejder har ogsaa været paa Bornholm for at se paa Forholdene ved Allinge; ogsaa ham takker jeg for hans Rejse.

Der maa jo nu træffes en Afgørelse i dette Spørgsmaal; det gaar ikke an længere at holde denne fattige Kommune hen med Talemaader, man maa enten give den Dødsstødet ved et Afslag eller ogsaa komme den til Hjælp. Jeg tror, at rent nationalt set vil det være uklogt, ja uforvarligt, at lade Kommunen ene med sin Skæbne. Som det vil være det høje Ting bekendt, er hele Nord-Bornholm og særlig Allinge-Sandvig om Sommeren Samlingsstedet for en steds stigende Turiststrøm. Mange af de Turister, der kommer til Bornholm og specielt Nord-Bornholm, er Landsmænd, men den overvejende Del er fremmede. Jeg kan i Parentes bemærke, at det vilde glæde os — og jeg tror, det vilde være os til Nytte —, om vore Landsmænd i højere Grad, end Tilfældet hidtil har været, besøgte de smukke Egne ovre paa Klippeøen. Vi er ogsaa glade for de fremmede Gæster, men vi ønsker dog ikke, at Bornholm skal internationaliseres gennem Turiststrømmen, tværtimod, vi ønsker helt ud Klippeøen bevaret som et Stykke af Danmark, og jeg tror, at en delvis Affolkning af Sandvig-Allinge vilde være os til Fortrød i denne Henseende. Det vilde være ubehageligt, om man skulde komme saa vidt, at Byen kun levede, om jeg maa bruge dette Udtryk, i de Maaneder, der var Turistbesøg; thi hvis det bliver Tilfældet, vil hele Nord-Bornholm, hvor efter min Mening de smukkeste Partier findes, kun blive Samlingsstedet for en fremmed Turiststrøm. Allerede nu kan man paa Grund af Kommunens slette finansielle Tilstand og paa Grund af de høje Skatteprocenter spore en Tilbøjelighed til Affolkning. Der findes i den paagældende Kommune mange store Hoteller; enkelte af dem er allerede paa fremmede Hænder, og man sporer en Tendens hos de danske Hotelejer til kun at drive Hotellerne i de Sommermaaneder,